

UKRAINIAN LABOR NEWS

Printed and Published bi-weekly by the WORKERS and FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, a joint stock company, incorporated under the laws of MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

Газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпоророване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українським Робітничим Домом, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St. Winnipeg, Man., Canada

Редакція за оголошення не відповідає.

ЖИВЕМО В ЧАСАХ НАЙГОСТРІШИХ КЛАСОВИХ БОЇВ.

Живемо в часах найгостріших класових боїв. Проти себе ступили дві ворожі класові армії й розгорнули боеву лінію на всіх фронтах. Капітал, змобілізувавши всі свої найменші сили, озброївши їх в мордерче знаряддя, кинув цілі загони на позиції робітничого фронту, щоб розгромити визвольний революційний рух пролетаріату й уярмити працюючих знов на довгі роки. Маючи під боком Радянський Союз, в якому правлять мільйони маси робітників і селян самі, будучи наочним свідком існування приватної власності, соціалізації праці й продукції тими ж самими працюючими в Радянському Союзі капіталістична класна побороюється, щоб хвилья революції побідною хвилею не перенеслася до капіталістичних країн й не завдала смертного удару системі визиску й гнету працюючих мас.

Колись в 1848 році в наступних роках, як по західній Європі подумки загоріла революція в імперіалістичних країнах російський цар, щоб забезпечити себе від революційного зриву густо обсадив своєю охрानкою кордони російської імперії, щоб не допустити до об'єднання революційного фронту.

Зараз революційна хвиля знищила кордони імперіалістичних країн і в кожній країні бачить капітал загрожені свої позиції не ззовні, а знутри від власного робітництва. Оти мільйони маси безробітних, яких армія постійно зростає; ті, що працюють заради по кількадесяти годин за мізерну заробітну плату; ті, що їх каліть машина; родини загинулих жертв визиску праці — усі вони, освідомившись, стають небезпечними для зростання в силу капіталу, загрожують його існуванню.

Масові демонстрації безробітних по всіх імперіалістичних країнах, страйковий рух, що охопив усю індустрію й інші стани праці, політична боротьба за свободу слова, переконані й відкриті мітинги, бої працюючих за право на вулицю масові демонстрації проти воєнних планів й нападу імперіалістів на Радянський Союз, готовість працюючих стати на допомогу батьківщині всесвітнього пролетаріату в СРСР — все це є загрозливим чинником для капіталістичного світу. І класи капіталу, як колись російські царі послали свої кордони перед революційним подувом зі заходу, так сьогодні той самий капітал, побачивши, що боева сила революційного пролетаріату зламала кордони імперіалістичних країн, кинув усі свої найменші сили на здавлення визвольного робітничого руху знутри власної країни. Класи капіталу пішли відкрито збройним наступом на фронт працюючих. Військо й поліція, що стоїть на услугах капіталу, розгромляє демонстрації робітників, що домагаються хліба й праці, заповнює тюрми страйкерами й боекниками, замордовує провідників революційного визвольного руху пролетаріату. Робітничу літературу й пресу заарештовують, нищать. По усіх імперіалістичних державах під натиском капіталу переводиться заради зміни конституційних законів, які замало забезпечують у сьогочасний мент силу й владу капіталу, наступає фашизація влади й державного апарату. Змінено конституцію й сфінансовано вже усі балканські країни Європи, як Болгарія, Югославія, Греція, те саме зроблено вже в Румунії, Польщі, Литві й Австрії. У всіх тих сфінансованих країнах панує генералізіція, яка на боротьбу проти працюючих кинула вже мілітарні озброєні загони.

Та боротьба працюючих не тільки що не втихає, а навпаки, вона стає щораз загрозливішою для капіталістичного світу, вона вже завоювала собі інтернаціональну базу.

ЙДІТЬ В ЛАВИ КАНАДІЙСЬКОЇ РОБІТНИЧОЇ ОБОРОНЧОЇ ЛІГИ.

Революційна хвиля, що знищила кордони суходолу світоазійських країн, перекинулася й на заморські країни, в Злучені Держави й Канаду. П тут ми бачимо ті самі причини класових загострених боїв, що й в інших капіталістичних державах. Масове безробіття, що його спричинила раціоналізація індустрії й систем прискорення праці, зростання зиску капіталістичної класи, а з тим впері зменшення заробітної плати й збільшення годин праці робітникам — все те заставляє робітників Канади шукати порятунку, щоб забезпечити себе від передчасної загибелі.

Та іншого рятунку, крім боротьби, немає. Про те вже переконалися робітники, й до цієї боротьби працюючі Канади пристали. Є замала заробітна плата й не вистарчає на прохарчування самого себе й рідні — робітники виходять на страйк. З той самої причини страйкували робітники кравецькі у Монреалі, Вінніпегу й Торонто; страйкували майнери Гемілтонової лісові робітники північного Онтаріо й інші. Страйковими боями робітники змушували компанії визнати нову майнерську юнію в майнах Алаберти. Масовими демонстраціями вулицями міст безробітні примушують канадські влади дати їм повне одержання або працю. Масовими протестаційними, проти-

воєнними мітингами працюючі Канади перестерігають своїх імперіалістів перед важкою авантюрою й заявляють свою готовість стати на оборону Радянського Союзу в разі збройного нападу імперіалістичних хижаків.

Отой масовий боевий вихід працюючих Канади, зрелююціонування пролетарського фронту хитнув позицією місцевого капіталу й він теж вже пішов відкрито в наступ на класу працюючих. Заборона слова, мітингів й демонстрацій в Торонто й інших містах Канади, розгромлювання демонстрацій безробітних в останніх днях, масові арешти й депортації робітників зате тільки, що домагаються зорганізовано хліба й праці — все те свідчить про відкритий збройний наступ капіталу на фронтовиків праці.

Посиленний наступ капіталістичної класи на позиції працюючих Канади вимагає зєднання усіх працюючих, в непереможно силу, спільних боевих загонів, готовості й витримання в класовій боротьбі. Працюючі Канади мають не тільки відбивати атаки капіталу, але вони й мусять наступати на його позиції. Треба демонструвати в слуханий мент й треба рятувати заарештованих; треба домагатися страйковими боями підвищення заробітної плати та поліпшення умов праці й треба спішити на рятують тим, що опинилися в тюрмі, як страйковий боїць; треба завоювати право на вулицю та вибороти право свободи слова й друку, а таксамо треба спішити зараз на допомогу тим, що їх забрала з боевої позиції капіталістична юстиція. Атак працюючих мусять йти впері з обороною загрозлених позицій.

Щоб легше оборонити себе перед наступом капіталістичної юстиції; робітничою Канади створило організацію Канадської Робітничої Оборончої Ліги. Її завданням є дати правну оборону політичним в'язням Канади, рятувати чужинських робітників від депортації, рятувати усіх тих, яких капітал намагається заарештувати на довгі роки в тюрми. Канадська Робітничої Оборончої Ліги вже нимало врятувала робітників від депортації й тюремних мури.

І ця сама Канадська Робітничої Оборончої Ліги в наступному місяці лютім йде в кампанію за масовим членством з-поміж робітництва. Цю кампанію треба зробити ударною. В час відкриття класових боїв працюючих Канади з капіталом, Канадська Робітничої Оборончої Ліги є дуже важливим оборонним знаряддям загрозлених позицій працюючих Канади. Тому всі працюючі повинні йти в лави КРОЛІ.

АНГЛІЙСЬКИЙ СОЦІАЛ-РЕФОРМІЗМ І ВУГІЛЬНА ПРОМИСЛОВІСТЬ.

Завантажена конкуренція між вугільними країнами за ринки збуту змушує вугільну промисловість йти шляхом дальшого наступу на робітничий клас. У цьому ряду районів Англії, у наслідок поразки торговельно-промислової війни, заводять 8-годинний робітничий день для підземних робітників вугільної промисловості. Заробіток робітника, що доходить у вугільній промисловості пересічно 11 фунтів стерлінгів щомісяця зменшується, доходячи 9-4 фунтів у місяць. Разом із тим вугільна англійська промисловість починає перебудовувати своє господарство, раціоналізує його, створюючи цим довготривале безробіття для десятих тисяч гірників. Кореспонденти буржуазних газет, які відвідали вугільні райони, розповідають що робітничу мольду, не маючи де прикласти свою силу, щоб найти заробіток, у наслідок цього не додає, фізично вироджується в часткову перебівають тими ланками, що їх видають усіми добровільні товариства.

Англійський "робітничий уряд", що прийшов до влади завдяки цілому ряду передвибірних маневрів і обіцянок, дає робітничий клас, намагається тепер рятують компромісів та угод з вугільними баронами заридити такому становищу. Разом із промисловими вугільних басейнів "робітничий уряд" намагається позалити одяг англійського капіталізму, утворити об'єднану організацію всієї вугільної промисловості Англії. За прикладом Райнсько-Вестфальського синдикату, що об'єднує всю вугільну промисловість Рурського басейну, англійський лейбористський уряд хоче об'єднати вугільну промисловість окремих районів Англії в самостійні синдикати. У такому способі будуть організовані 4 синдикати в районах Південної Валлі, Середньої Англії, Північно-Східної Англії та Шотландії. Ці синдикати визначатимуть продажні ціни та розміри видобутку, всередині кожного басейну окрема. Ціни й вивіз за географічні межі будь-якого синдикату фіксуватимуть угодою між представниками всіх чотирьох районів. Цим заходом "робітничий" у-

ряд сподівається парализувати конкуренцію шахтовласників між собою, всередині країни та збільшити ціни на вугілля. Так само цим заходом уряд сподівається звести до мінімуму конкуренцію між англійськими промисловцями на зовнішніх ринках, яка й досі там гоїтиться.

Отже, соціалреформістський уряд МакДоналда, Томаса й Гендерсона, збільшуючи ціни на основний продукт народнього господарства — на вугілля, що є рід споживання широким мас людности та промисловості, хоче підкласти підвалини під одну з твердинь англійського капіталізму, що тепер захиталася. За це діяч "робітничого уряду" вимагають від капіталістів завести 7 1/2-годинний робітничий день у тих вугільних районах, де ще його не завведено. Питання, зв'язаних зі збільшенням заробітної плати, він не порушується й обговорюється й відкладає до того часу, коли результати цієї вугільної схеми позначаться на добробуті гірників, як вугільних магнатів. Отже не диво, що голова федерації гірників Герберт Сміт змушений був зробити ефектний, який, правда, ні до чого це зобов'язує, жест і демонстративно скласти свої повноваження на з'їзді гірників, що скликаний був обговорити урядовий проект, — коли виявилось, що більшість робітничої бюрократії обстоює урядову схему.

Проте, ідеали "робітничого уряду Англії" вугільні не здали. Після об'єднання вугільної промисловості всередині Англії має бути об'єднана вся європейська промисловість. Об'єднання Німеччини, Польщі й Англії по лінії вугільної промисловості, на думку англійців, неминує має статися силою за внутрішньою консолідацією англійської промисловості на основі більших свідомих цін та регулювання видобутку. Міжнародна вугільна конференція, що відбулася у вересні цього року в Женеві, це питання вже обговорила.

Боротьба за ринки збуту останнім часом набула таких гострих форм, що країни, які видобувають вугілля, щоб просунути його на ринки, зли-

сують так зване "демпінг", тобто перекадають на споживача всі видатки, зв'язані з експортом. У Німеччині Райнсько-Вестфальський синдикат оподатковує своїх членів спеціальним оподатком в 2 марки 50 фенігів з кожної видобутої тони вугілля. У Польщі держава видає своїм промисловцям спеціальні вугільні експортні премії. Так само Голландія розвиває коштам державний експорт вугілля з своєї країни. Ці боротьби капіталістичних груп усередині своєї країни та за її межами "соціалістичні" слуги імперіалістів хочуть покласти край.

Роль соціалреформізму знову перекадають на споживача всі видатки, зв'язані з експортом. У Німеччині Райнсько-Вестфальський синдикат оподатковує своїх членів спеціальним оподатком в 2 марки 50 фенігів з кожної видобутої тони вугілля. У Польщі держава видає своїм промисловцям спеціальні вугільні експортні премії. Так само Голландія розвиває коштам державний експорт вугілля з своєї країни. Ці боротьби капіталістичних груп усередині своєї країни та за її межами "соціалістичні" слуги імперіалістів хочуть покласти край.

ОРГАНІЗУЙТЕСЯ І ЖЕРТВУЙТЕ, ЩОБ РОЗГРОМИТИ ФАШИСТСЬКИЙ ТЕРОР!

10,000 НОВИХ ЧЛЕНІВ, \$10,000.00. — СТВОРІТЬ ФОНД КАНАДІЙСЬКОЇ РОБІТНИЧОЇ ОБОРОНЧОЇ ЛІГИ!

ЧОМУ КОЖНИЙ РОБІТНИК ПОВИНЕН СТАТИ ЧЛЕНОМ КАНАДІЙСЬКОЇ РОБІТНИЧОЇ ОБОРОНЧОЇ ЛІГИ?

Канадська Робітничої Оборончої Ліги врятувала багато членів робітничої класи з клішів капіталістичної в'язниці. Канадська Робітничої Оборончої Ліги організується на те, щоб обороняти жертви терору фашистської поліції й жертви класової війни.

Канадська Робітничої Оборончої Ліги створила масовий рух протесту проти заборони торонтоської поліції відносно свободи слова.

Канадська Робітничої Оборончої Ліги боронить всіх страйкерів, жертв панської класи.

Канадська Робітничої Оборончої Ліги боронить кожного робітника, якого переслідують за його політичні переконання, або за активну участь в класовій боротьбі.

Канадська Робітничої Оборончої Ліги боронить робітників чужинського походження і бореться проти депортації.

Минулорічна активність Канадської Робітничої Оборончої Ліги в боротьбі за свободу слова, в гемілтонському страйку, в обороні лісових робітників, яких правдоподібно замордовано за те, що вони відважилися організувати своїх товаришів по праці, взагалі, ця активність на всіх фронтах повинна переконатися кожного робітника, як важкою і конечною є така організація для працюючої класи.

Вступайте в члени Канадської Робітничої Оборончої Ліги, помагайте їй матеріально! Зробіть лютневу кампанію успішною!

АПЛІКАЦІЙНА ФОРМА

Я хочу вступити в члени Канадської Робітничої Оборончої Ліги, щоб помагати в боротьбі проти поліцейського терору й обороняти свою класу.

Імя і назвико _____
Адреса _____
Дата _____
Виповніть цю аплікацію і зашліть разом з членською вкладкою 10 цт. на місяць і з своєю жертвою в нашій кампанії до Room 308, 331, Bay Street, Toronto, Ont.

Англі та інших країнах, що ввірою і правдою слухають інтересам капіталу своїх країн, показує, чими силами й з яких джерел європейський капіталізм створює собі можливість нових "переворотів", а на англійському прикладі особливо виразно видно значиний соціал-демократі, як одного з основних чинників "стабілізаційного періоду" в Європі. Бурхливий процес революційної організації робітничих мас на Заході свідчить, що події, які тепер називають, немислосердечно відкинуть усі прогнози соціал-реформізму про "довготривалий розквіт" капіталізму в Європі.

КОМСОМОЛ ЙДЕ СЛІДАМИ ЛЕНІНА, ЛІБКНЕХТА І Р. ЛЮКСЕМБУРГ.

Минуло десять років від дня замордування Карла Лібкнехта й Розі Люксембург. Десять років класової боротьби робітничої класи, підчас якої імені й героїчна постава цих великих робітничих провідників, яких замордували соціал-демократичні зрадники, стали загально звісним поневоленням і експлуатованим масам капіталістичного світу. Через цих десять років революційна мольда, якою так уже шкварився Лібкнехт і яка ужалала Лібкнехта за своєю провідника, вела безпильну боротьбу проти капіталістичного милитарізму проти імперіалістичних воєн яка черпала витревалості і захоли з наук Леніна, Лібкнехта й Розі Люксембург. У виходом імперіалістичної війни в 1914 році, Лібкнехт і Роза Люксембург боролися проти великої зради робітничої класи соціал-демократами, які уважали інтерес панської класи за свої власні інтереси і видавали робітників імперіалістичним ризикам. За це вони заплатили своїм життям, підчас коли Ленін і його більшовицька партія, які стягнули маску з лиця соціал-демократичних зрадників, поведи російських робітників і селян до побіди над пануючою класою в Росії. Через останні тринадцять ро-

Молодь буде боронити Радянський Союз.

Робітничу мольду у всіх капіталістичних країнах, якої обставини є таким яким контрастом в порівнянні до обставин славної вільної мольди в Радянським Союзі, мусять приготуватися до оборони осягнен-

робітничої вітчини, перед атакою імперіалістів, які об'єдналися в своїй ненависті до світової революції. Приготування робітничої мольди до оборони Рад Союзу не сміє залишити на боці приготування підприємстві таку саму революційну акцію на випадок вибуху імперіалістичної війни між Злученими Державами а Великою Британією. Робітничу мольду Канади має бути самодостатньою акцією на випадок вибуху імперіалістичної війни між Злученими Державами а Великою Британією. Робітничу мольду Канади має бути самодостатньою акцією на випадок вибуху імперіалістичної війни між Злученими Державами а Великою Британією. Робітничу мольду Канади має бути самодостатньою акцією на випадок вибуху імперіалістичної війни між Злученими Державами а Великою Британією.

Боротьба проти капіталістичного милитарізму в Канаді.

Канада, яка займає своє місце в надходивій імперіалістичній війні і в атакі на Радянський Союз, милитаризує зараз в тілі цілі всю мольду генерацію робітничої класи. Кожна робітничу дитина і кожний молодий робітник дістає бовіє військово-образування при допомозі кадетів, бойскавтів, гірськ гайдів і несталой активної мільди. В тім самим часі ці організації слугують за значиме зерело, при допомозі якого виспеються в мольду милитаристичні інстинкти та патріотичну пропаганду, що заокруглюють образування, яке є потрібне для жовнира буржуазної країни. І ці ці власне маюбною армію, яку канадська буржуазія зариває військово, вона покладає всі свої надії переверсти свої воєнні плани і затримати свою силу, як пануюча класа, проти зростаючої сили і волі революційного руху в Канаді.

І тому ми повинні скритично наші комуністичні організації мольди, які приготують робітничу мольду до революційної акції проти буржуазії.

Вперед в дусі Леніна, Лібкнехта і Люксембург!

Тверда і рішуча боротьба Лібкнехта за організування робітничої мольди, його відважна боротьба проти капіталістичного милитарізму і його зростаючій потреби зробити цю антимилитаристичну боротьбу одним з найважливіших завдань робітничої мольди. Його невмируча героїчна боротьба для справи пролетарської революції серед найтяжчих обставин неограниченої диктатури, шовінізму і соціал-патріотизму, його вперта боротьба проти соціал-демократичних зрадників, робить його найближчим і найбільшим провідником революційної робітничої мольди по Ленінові. І він робітничу мольду, а готовий її передати сторожа організована в Інтернаціонал Комуністичної Мольди, шанують пам'ять великих вправних борців робітничої класи, якими були Ленін, Лібкнехт і Роза Люксембург. Ця мольда присягає продовжувати ту боротьбу, задля якої вони жили і за яку вони віддали своє життя так довго, аж доки робітничу класа не осягне повної перемоги і не змете з лиця землі капіталістичний милитаризм і імперіалістичні війни разом з іншими зверхниками прикметами капіталістичної системи.

Тисячі забитих та поранених — такі підсумки кровавого 9. січня в Петербурзі. Військо перемогло безбройних робітників, жінок і дітей. Військо пододало супротивників, розстрілюючи робітників, що лежали на землі.

Робітничу класа дістала велику науку громадянської війни: революційне виховання пролетаріату зробило такий величезний крок вперед, яко-го не могла б зробити за місяць й роки сірого, буденного, затурканого життя".

Ленін.

Тисячі забитих та поранених — такі підсумки кровавого 9. січня в Петербурзі. Військо перемогло безбройних робітників, жінок і дітей. Військо пододало супротивників, розстрілюючи робітників, що лежали на землі.

Робітничу класа дістала велику науку громадянської війни: революційне виховання пролетаріату зробило такий величезний крок вперед, яко-го не могла б зробити за місяць й роки сірого, буденного, затурканого життя".

Ленін.

Тисячі забитих та поранених — такі підсумки кровавого 9. січня в Петербурзі. Військо перемогло безбройних робітників, жінок і дітей. Військо пододало супротивників, розстрілюючи робітників, що лежали на землі.